

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile, cu toate că formatul ziarului va fi considerabil mărit, rămân tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenti sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis ziarul până acuma.

Administrațiunea ziarului

„Tribuna“.

Sibiu, 22 Decembrie st. v.

„Alta Tomo“!

Din oameni mai bătrâni am auzit, că era pe undeva un biet de — violinist, 'i-am dice noi cu un termin mai modernizat; dar' ceteraș îi diceau cei-ce 'l-au cunoscut. Violinistul-ceteraș se chema: Toma. Acest Tomă nu scia decât o țicătură. Cu toate aceste veniau și timpuri când, din cauza nuntelor numeroase cu ospete, unii erau nevoiți a chema și pe Toma să le țică. Nuntașii, osândiți de soarte a le fi Toma musicantul, se înțelege, se mai și săturau tot de una și aceeași țicătură. Și așa când își perdeau răbdarea mai strigau cât de necaz cât de haz: „Alta Tomo“! Toma, nu-i vorba, simția și el că nuntașilor nu le poate veni la socoteală să le țică tot una și aceeași. De aceea îndată ce resunau cuvintele: „Alta

Tomo“! întrerupea. Se făcea ca-și-când ar acorda de nou și apoi luându-și aerul de a dice altă țicătură începea... însă, ca să țică tot ce țicse mai nainte. Ce era să și facă, dacă nu scia alta?

Deși nu tocmai pe tocmai, dar' asemănare începe între atitudinea și aptitudinea bărbaților politici ai naționalității maghiare și aptitudinea și atitudinea musicantului Toma.

Pentru-că, dacă băgăm bine de seamă, și bărbații politici ai naționalității maghiare au un fel de fire, care seamănă cu a unui musicant rău.

Cu deosebire de pe la anii treișeci, din secolul present nu sciu altă țicătură decât: maghiarizarea, cărei îi mai țică acum în timpul mai dincoace și idee maghiară de stat.

Se înțelege de sine, că interesele atât cele interne, cât și cele externe ale monarhiei habsburgice nu în toate timpurile pot suferi sau mistul răsfațul țicăturii: maghiarizarea sau idea maghiară de stat. Când mai aspru, ca la 1849, când mai domol, ca la 1860—61, a trebuit în numele acestor interese să strige Coroana, în giurul cărei erau grupate celelalte popoare sau naționalități: „Alta Tomo“!

Și aceasta nu e de loc un capriț al cuiva. Este o rațiune de stat în interesul de conservare al monarhiei poliglote. Este o rațiune de stat recerută de dreptul de existență al naționalităților, pe care monotonia bărbaților politici maghiari le supără, mai cu seamă fiindcă aceste se compun din oameni cu gust politic mai dezvoltat și mai variat. Și cum-că, *ut figura docet*, toate naționalitățile nemaghiare din monarhia întreagă au gust mai bun politic dovadă este, că este mai tolerant decât cel profesat de bărbații politici ai naționalității maghiare. Ceea-ce îl și face mai variat, tolerând în cadrul lui dezvoltare liberă pentru naționalități. Variațiunea însă îl face mai plăcut, pentru-că este viață într'insul mai multă ca în cel monoton maghiar, care prin centralizare rigoroasă amortesc tot felul

de viață îndată-ce nu e maghiară, cum amortesc și crivețul de eană toată vegetațiunea.

Sunt, ce-i drept, și timpuri de acele, unde și politici maghiari simt, că ar fi bine să mai schimbe aria lor. Am simțit-o la 1849, după-ce rebeliunea a fost trântită la pământ; au simțit-o și la anii 1860 și 1861, când s'a făcut restaurațiunea. Și la 1867—8 încă se mai ved urme ale simțirii acesteia. Legea pentru naționalități este ultima urmă, din care se vede, cum politici naționalității maghiare 'și-au luat avântul cel din urmă de a mai schimba aria și a nu dice tot maghiarizarea, tot idea maghiară de stat.

Dar' nu apucase negreala să se usuce pe hârtia, pe care scrisă a fost legea aceea, și bărbații politici maghiari s'au purtat de pare-că nu ei o concepuseră, pare-că nu ei o proiectaseră, o votaseră și o propuseseră Coroanei spre sancționare. Căci de-a 1868 încoace nu ne-au mai slăbit din dragoste cu aria maghiarizării și a ideii maghiare de stat.

Nici rugăminți, nici manifestațiuni de indignațiune nici altceva n'au mai fost în stare a-i ține în frâu pe bărbații politici ai naționalității maghiare. În țările lor au spus și spun mereu în fiecare zi lucruri, care de care mai mari. Au ajuns până să cuteze a scrie, că idea de stat maghiară, se înțelege cu ignorarea legii de naționalități, are să se întindă până la Chiev și Odessa. Puțin mai lipsese și se vor întinde până la Bosfor, Dardanele, Egeica și Adriatica, după-cum „Pesti Napló“ și „Egyetértés“ s'au și întins.

Sunt, ce-i drept, răi musicanți politici bărbații politici maghiari, sunt însă cu atât mai răi, cu cât nechemăți se îndesă ei pe la mesele politice, lăudându-se tot ei și țicănd, că pe lumea aceasta nu mai sunt alții, care să se poată asemăna cu dînșii, ear' aceia care despre sine cred că sunt, aceia sunt agitatori fanatici.

Aceasta ni-se spune cu alte cuvinte și în un număr de probă al unei foii, ce are se apară în Cluj, sub numele de „Erdélyi Híradó“ (vestitorul ardelean.)

Nu cumva sântem eară într'un stadiu, în care bărbații politici ai naționalității maghiare simt trebuința de a-și lua aerul ca-și-când ar vrea să mai schimbe aria?

Promisiunea, că ziarul cel nou clujan are să fie afară de partidele maghiare ce există până acum, ne-ar face să ne împrietinim cu presupunerea aceasta. Când îi auzim însă tonul și tactul aflăm, că bărbații politici ai naționalității maghiare și de astădată au pățit-o ca musicantul din poveste. Ei și în „Erdélyi Híradó“ țică tot aria cea veche, care au țis-o în „Kolozsvár“, „Ellenzék“ și în toate celelalte țiare și alte scrieri ale lor, mai scie D-șeu câte sunt și cum le mai cheamă.

Pentru-ce fac aceasta bărbații politici ai naționalității maghiare?

Mai începe vre-o îndoeală? Ei nu sciu ce să facă altceva și așa fac rău ce fac, dar' fac aceea ce sciu și cu atâta se termină tot ce s'ar mai pute dice despre dînșii.

Totuși.

În Ungaria sânt musicanți, cari o noapte întreagă concertează cu cele mai variate ouverturi și cântece de tot felul de jocuri de pe una și aceeași foaie de hârtie.

Ce instructivă ar pute fi aptitudinea și atitudinea acestora pentru bărbații politici ai naționalității maghiare. Pentru-că acestia, când s'ar hotări să-și iee pe ceia de model, n'ar mai dice de pe sute de foi, începând dela „Nemzet“ până la „Erdélyi Híradó“, tot numai una și aceeași arie. Atunci n'ar mai fi nici indignațiune între naționalitățile nemaghiare din Ungaria, nici haz înaintea celor din monarhie.

Cu cât va fi însă mai puțină indignațiune și haz în lăuntrul monarhiei, cu atât mai mult respect în afară. Respectul acesta însă ar trebui să îndemne și pe bărbații politici maghiari a-și mai schimba firea, și dacă nu sciu altceva să facă mai ales acum, când la hotare inamicul stă gata și înarmat din tălpi până în crescet.

Foia „Tribunei“.

Petre Ispirescu.

(Cuvântare rostită în ședința Academiei române)

de

A. I. Odobescu.

Domnilor colegi!

Așa de rari sânt pe lume oamenii, cari în a lor viață, se prețesc pe sine mai prejos de a lor dreptă valoare, încât este o rară și minunată fericire pentru cei-ce au cunoscut un asemenea om, de a-l așeza îndată pe treapta ce 'i-se cuvine, atunci când el sub strașnica osândă a ursitei 'și-a curmat lucrarea sa pe pământ. Rămâne atunci numai ca faptele sevrișite de el cu sufletul și cu mintea să fie invederate tuturor, — fără de nici o pagubă acum pentru sfaceța modestie a ființei lui dispărute, — să fie, țică, invederată lumii de cătră aceia, care au sciu a le cumpeni fără greș, pe când încă făptuitorul lor trăia. Astfel, numai astfel, acele fapte, — și drepte și bune — pot ajunge a fi de îndată judecate, lăudate și răsplătite de obște cu verdicte, cu binecuvântări și cu prețuri adeverat vrednice de ele.

Sub forma unei datorii cuvioase vine ați această duioasă fericire să-mi aduc oare-care mângâiere întru perderea ce am încercat acum vre-o trei săptămâni, prin moartea pipelnică și cu totul prematură a unui bărbat încă verde la

trup și la minte, pe care, de mulți ani, eu unul mă deprinsesem a-l privi ca un model, — mai fără seamăn printre noi, — de activitate onestă și blândă, de laborioasă și spornică inteligență, ca o întrupare a tuturor darurilor alese, a tuturor însușirilor prețioase, cu care poate să fie înzestrat un om, născut, crescut și trăit numai în sinul poporului nostru, cel neaș românesc.

De douăzeci de ani de când există societatea noastră, Academia română, tipograful nostru Petre Ispirescu a trăit mereu, alături cu noi, mărginit în sarcina oare-cum umilită, de a transmite publicului prin profesiunea sa industrială lucrările noastre, întru care totuși Petre Ispirescu, scriitorul de basme, de povești, de snoave, de țicături, de pilde și de ghicături poporane, ar fi putut să ne dea ajutorul cel mai folositor și cel mai îmbelșugat.

Dar' Petre Ispirescu — așa îi era firea lui — nu s'ar fi simțit aci la largul seu. Instrucțiunea clasică și dogmatică, care trebuie să fie răsădnita unei academii, 'i-ar fi prezentat o atmosferă ce ar fi năbușit, ar fi amorțit și ar fi atrofiat aventurile și desghinurile simple, naive și neinstrunate ale spiritului și ale științei sale speciale. Ceea-ce dînsul se pricepea să facă pentru literatura românească, este cu totul în afară din atribuțiunile regulate ale unei instituțiuni ca a noastră.

De fmi este permis a întrebuița o comparațiune cam agrestă, spre a face pe toți să

înțeleagă pentru-ce Ispirescu nu făcea de noi și pentru-ce noi nu făceam de dînsul, vi 'le-aș arăta sub chipul unui plugar vênjos, trăgând brazda în silă pe câmpul mare și asvîrlind într'însa cu pumnii sēmēntă roditoare, adunată din secerișurile trecutului.

Însă, după-ce el a sădit, a secerat și a treerat, muncitorul își lasă grăul cules în grija morarilor, în plămădirea brutarilor, și el sēmēntător puternic, nepăsător și nepriceput la mișaloase dospeli și cernerii, se culcă și doarme somnul țării, pe când ceialalți macină și frēmēntă rodirile muncii sale.

Fîndcă în Academie am vorbit întăiu despre ceea-ce a fost scriitorul român Petre Ispirescu, am voit ați, când el numai este printre vii, să răfuesc de îndată în ochii lumii semile lui cu Academia.

Nu se prea scie despre cântărețul poporan al Franciei, Béranger, cel care căpătase de sigur din școală mai multă știință de carte clasică decât îi plăcea a spune, că are, nu se scie dacă lui Béranger nu 'i-a cam păsat de a nu se vedea și el așezat printre nemuritorii academiei franceze.

Cât despre Ispirescu sânt mai mult decât sigur, că idea de a intra aici, de-a-rëndul cu noi 'l-ar fi înspăimântat foarte.

El ar fi țis și, în desevrișita lui lipsă de trufie, ar fi creșut din suflet că este cu totul nevrednic de așa onoare. Noi însă, prețuind cu

o mai largă nepărtinire minunata originalitate și neobiceînuta lui valoare ca scriitor românesc, trebuie să recunoașcem, că pe acestea, în dauna tuturor, noi le-am fi sugrumat, le-am fi nimicit, strîmțorându-le în formele și în măsurile înguste ale activității noastre literare și științifice.

Ceea-ce însă putem face — și nu mă voiu sfi a spune, d-lor colegi, că aceasta 'mi-se pare a ni se și impune ca o datorie, — este de a primi darul operilor sale tipărite și al celor încă înădite, pe care familia lui este dispusă a ni le face; și apoi a ne grăbi să tipărim toate aceste scrieri, chiar în tipografia lui, singura avere ce a lăsat moștenitorilor sei, cărora, drept mulțumită, s'ar cuveni poate chiar să le și oferim productul acelei edițiuni.

Ceea-ce la noi a făcut pe tăcute și fără de nici o pretențiune de erudit, culegătorul-tipograf Petre Ispirescu, în Germania 'l-au făcut învățați de prima ordine, frații Grimm. Ei au adunat și au publicat basmele poporane ale sēmînților teutonice.

Dar' isbutit-au ei a le păstra pe deplin în bruda verdeață a gândurilor și a graiului compatrioților lor celor fără de altă cultură literară? Dacă cumva ei au nimerit să-și schimbe cu totul firea lor de erudiți, mira-ne-am de o așa dibace mlădiere, de o așa simplitate tățărită.

(Va urma.)

Când va veni ceasul adevăratei deșteptări?

În politică a greu poți convinge pe cineva despre un adevăr. Aci prejudeciile și interesele vorbesc mai mult decât rațiunea, și fiecare preferă a plăti scump o experiență personală, decât să cedeze sfaturilor dreptei judecăți.

În matematică, bună-oară, poți convinge repede pe un om pregătit în aceasta ramură despre adevărul ori-cărei formule științifice. Demonstrațiunea teoretică este suficientă pentru a-i forma convingerea. De ce? Pentru-că aci gândirea n'are alt obiectiv decât cunoașterea adevărului, și nici un interes, fie privat, fie de familie, de partid ori de naționalitate, nu vine să tulbure seninătatea unei cercetări onestice.

În luptele noastre politice sînt o mulțime de factori străini de adevărul obiectiv, care influențează și tulbură curentul nostru, ba încă ne împing uneori de a contesta înșiși evidența și a ne hrăni cu falsificarea realității. Și cu cât omul e mai puțin cult, cu atât rătăcirea lui în labirintul politicii e mai ușoară, cu atîta agitațiunile sale sînt mai pătimașe. Trebuie să treacă prin crude experiențe, pentru-ca să înceapă a fi mai gânditor și mai cu respect de realitate.

Din acest punct de vedere societatea românească, unde cultura modernă n'a pînă încă cu destulă putere, ne oferă foarte multe exemple triste.

Deși sîntem chemați la viața politică de vr'o 40 de ani, totuși nu ne-am deprins încă a înțelege viața politică și a aduce în această viață distincțiunile și procedurile firești într'un organism sănătos politic. Oamenii noștri de politică sînt mai mult clienții cutării individualității, decât soldații unor idei de organizare socială și politică.

Avem o mulțime de elemente discordante, oameni fără principii, lipsiți de ideal, fără simțul clar al realității și fără știință de mijloace, prin cari se operează mersul progresiv al bisericii și al școlii, — asilurile naționalității noastre, — în deosebite activități sociale. Și acești oameni sînt susținuți de elementele noastre naive și lesne credetore. Acești oameni au infiltrat în viața noastră politică cultul personal, și astfel dinșii luptă necontrolată în desastrul culturii și al luminii.

Pentru mine însă, care nu dau în politică persoanelor mai multă valoare decât cea cuprinsă în ideile reprezentate de dînsese, această luptă n'are multă atracție. Ceea-ce aș dori să ved, este un drapel politic și un devotament fără margini în susținerea drapelului.

Când scriu aceste rânduri, nu mă adresez la mase. Ele, când sînt lăsate libere de a-și exercita suveranitatea, se iau după cine scie să le captiveze. Adeseori câteva frase înflăcărâte, dar' fără miez, stabilesc curente hotărîtoare în mase. Organismul lor emoționat rămîne rece la distincțiunile teoriei politice. Ele sciu mai mult ce nu vreau, decât ceea-ce vreau. Mă adresez mai mult la gânditorii politici, la cei-ce constituie aceea forță, calificată de *mens agitat motem*.

Când ved pe acești oameni agitându-se fără busolă, când îi ved luați în vârtegiul unei învălmășeli iritate, în vârtegiul celor mai ordinare interese personale și ambițiuni politice false, fără margini, consumând comorile puterilor lor de viață, o întristare adîncă mă cuprinde și mă întreb mîhnit: Când va veni ceasul adevăratei deșteptări?

O singură mîngăiere îmi mai alină gândul: Credința că experiența prin crudele ei învățăminte, îi va face în curînd să vadă că nu acesta este drumul, pe care trebuie să meargă cine vrea să-și servească cu folos națiunea. Așa e firea omenească: trebuie să o pășesci amarnic, pentru-ca să câștigi prevederea.

Așa a fost pe timpul reformaturii vieții noastre politice și culturale, Andrei u baron de Șaguna, așa e și astăzi.

A.

Revistă politică.

Sibiu, 22 Decembrie st. v.

Din manifestațiunile partidului guvernamental și ale ministrului-president Tisza din incidentul felicitării de anul nou n'am putut scoate nimic mai important

relativ la situația externă. Ungaria doarece pacea, ear' la cas dacă i-se va impune războiul, ea își va împlini datorința. Aceasta e esența discursului d-lui Falk și a răspunsului d-lui de Tisza, — ear' aceste le auzim și le cetim de vre-o două săptămîni încoace aproape în fiecare zi în foile maghiare.

Împăratul Wilhelm încă a primit Duminecă înainte de ameađi felicitările generalilor, ale colonelilor regimentelor de gardă, ale ministrilor și ambasadurilor, dar' n'a pomenit nici măcar cu un cuvînt de situație.

Sub titlul Bosnia și Erțegovina publică „Novoie Vremia“ un articol ce pare a fi inspirat de ministerul rusesc. În acel articol se spune:

Cestiunea privitoare la Bosnia și Erțegovina se declară de foarte serioasă. Conform tractatului de Berlin, Austro-Ungaria numai temporal poate ocupa aceste provincii, și Austro-Ungaria numai prin acea ocupare a câștigat actuala ei înfrîngere mare în Peninsula-Balcanică. Aceasta anectare după firea lucrului și din considerări teritoriale și economice conștrînge pe Austro-Ungaria să anecteze și mai departe țările balcanice. Rusia trebuie să facă necondiționat încercarea, de a scoate pe Austro-Ungaria din pozițiunea ce a câștigat-o în Peninsula-Balcanică prin ocuparea Bosniei și Erțegovinei.

O depeșă din Bruxella spune, că familia regală e indignată pentru abuzul ce se face cu casa regală belgiană relativ la actele falsificate. În Bruxella se asigură cu toată hotărîrea, că prințesa Waldemar din Danemark a prezentat Țarului actele falsificate.

Crisa ministerială din Sêrbia s'a rezolvat și noul cabinet s'a compus astfel: ministru-president și ministru de războiu, colonelul Sava Gruies; ministru de externe, colonelul Franasovic; ministru de finace, Vujić; pentru lucrările publice Velimirović; ministru de interne, Svetozar Milosavljević; ministru de comerț, Steva P. Popovici; ministru de justiție *ad interim*, ministrul de instrucțiune publică Gerschits.

Un lucru fără de rost.

Să-și înfățișeze ori-și-cine situațiunea, în care — anume la noi — se află redacțiunea unui ziar cotidian.

Publicul fiind mic, ear' cheltuelile tot atît de mari ca pentru alții, susținerea ziarului nu este cu puțință decât așa, dacă personalul de redacțiune se reduce la doi, trei, cel mai mult patru oameni și dacă aceștia sînt gata să lucreze fiesce-care pentru trei patru.

Dimineața sosesce posta și aduce un morman întreg, șiare vre-o 30—40 în fiesce-care fi, — scrisori, corespondențe, material pentru „Foiță“, fel de fel de rectificări, întrebări și observațiuni „amicale“ ori „aspre“.

Dacă e vorba, ca publicul să primească cât mai curînd informațiunile ce pot să fie de interes pentru dînsul, „posta“ aceasta trebuie să fie cetită fără de întîrziere, pentru-ca să treacă în numărul din acea zi tot ceea-ce pare „urgent“.

Și sînt mulți oamenii, care nici nu pot să-și facă închipuire ce grea și obositoare e pentru o redacțiune cu personal mic munca aceasta.

Nu e însă destul să cetesci și să examinezi materialul sosit la redacțiune.

Mai ales în primii doi ani noi am fost aici la redacțiunea „Tribunei“ nu numai redactori, ci todată și dascăli de limba română. Chiar și acum primim multe corespondențe și mult material pentru „Foiță“, care nu pot să fie publicate fără de corecturi în ceea-ce privește limba, stilul, maniera.

Am trecut însă preste această lucrare grea: avem acum să ne pronunțăm, ce poate și ce trebuie neapărat să între în coloanele ziarului, ce este „urgent“ și ce poate să se mai amîne.

Care e criteriul?

Are să se publice tot ceea-ce este de interes pentru publicul român, are importanță pentru viața noastră publică și nu este mai prejos de nivelul, la care voim să fim ziarul.

N'avem să ne constituim în areopag nici să cercetăm de aici din Sibiu, dacă este ori nu adevărat ceea-ce ne spune un om dela Năsăud, dela Abrud ori dela Arad: acela, care spune neadevăruri, abusează de buna noastră credință, înșeală publicul și are să rămînă în cele din urmă de ocara oamenilor de omenie.

Un singur lucru ni se poate cere: ca față cu adversarii declarați ai partidului, pe care-l servim, să fim rezervați, ear' pe membrii bine reputați ai partidului să-și crîmăm.

Dacă cineva a fost atins: el are dreptul de a-și preciza pozițiunea.

Abuzul de acest drept e lucru fără de rost.

Căci va pute ori-și-cine să-și închipuească, cât ne dă nouă de lucru acela, care nu se mărginesce a-și preciza pozițiunea, ci profită de ocaziune ca să lovească pe alții și să provoace astfel noue discuțiuni.

Ear' folosul?

Nici unul, căci, — la urma urmelor —, cel-ce abusează, tot el rămîne de rușine, fiindcă nu numai pe noi ne supără, ci jiguesce și pe publicul cetitor.

Ei bine! Dl Iosif Crișianu nu s'a mulțumit nici chiar cu atît: a mai intentat și *proces de presă*.

Adecă — mai mergem și pe la Cluj, pentru-ca curtea cu jurați din Cluj să se pronunțe, dacă dl Iosif Crișianu este ori nu vrednic de încrederea Românilor.

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Valea-Buii, în 28 Dec. n. 1887.

În prețitul organ național român, „Tribuna“, care vorbește din inima fiecărui Român, se publică corespondențe din cele mai depărtate unghiri cu suflare românească.

Sînt multe alte unghiri în iubitul și mult cercatul nostru Ardeal, unde vocea română de decenii este amuțită. Unul dintre aceste unghiri e și așa numita „Valea-Buii“, pămînt călcat de cel mai ilustru beliduce român, Mihaiu Viteazul. Cugetînd adese-ori, că doar' cineva se va afla în acest tînut, locuit aproape numai de opincari, care sînt în evidență publicul român, dacă nu adese-ori, cel puțin din când în când cu câte o scurtă dare de seamă despre decurgerea lucrurilor atît de un soi, cât și de altul; am rămas cu așteptarea.

Mai întăiu voesc a descrie lucrul pe scurt și în general, și dau locul prim celor chemați, ca să nu le fac sînge rău, preferînd opinea „bűdös boeskor“-ul. În acest tînut locuesce și un număr de nemeși scăpătați, ce gem în punga românească cu limba scoasă, cu una sau două excepțiuni, cari în toate zilele își așteaptă perirea și desmoștenirea legală.

Într'adevăr frumoasă viață au dus acești nemeși, acum fără nici o căpătueală, — când opincarul român îi întorcea brazda gratuit, ba adese-ori în loc de ameađi și cină era bine bicuit, atunci suna pîntenul, și cîma nu era scălicistă, acum . . . atunci fumau Măriile Sale cu țeve lungă, și cultiva opincarul român tîbacul, acum due și ei bucate, din lipsa banilor, pe tîbac la jupănul Itzig; — acum fumează cu ciobul.

Afurisită mai poate fi roata sorții!

Ce se ține de opincării noastre — își cărpesc opincile cu trei-patru petece și în loc de cerele folosesc nojițe, numai ca să poată alunga momentan executorul din sat. Opincării aceștia însă sînt nise oameni preste măsură răbdători, sînt blîndi ca oile.

Tot ce agonisesc

Cu alții împărțesc.

Chiar și primăvara, când cumpără mămăliga cu bani scumpi, ei și atunci sînt veseli, ei și atunci arată bărbăție, cu toate că greutatea zilnice i-au pînă la inimă. Decă întreb pe vre-unul, ce ce mai dice de lumea aceasta, își răspunde în mod rezolut: „Toți vin, toți se due, noi tot aici rămînem, va da D-șeu și vre-un bine cât de tîrziu.“

Ce se ține de Sași nostri de pe aici trag și ei scurta asemenea cu opincării români, însă cu aceea deosebire, că desperarea s'a pogorit și și-a făcut cuib între ei ispitindu-i mereu. Acum odată destul.

Polog.

Lupșa, Decembrie st. v. 1887.

Deși cam tîrziu viu a îndeplini un act de deferență către st. public cetitor, raportînd în puține cuvinte despre decursul I adunării generale pe anul școlastic 1887/8 a subreuniunii învîp. din tractul Lupșei, districtul Abrud, care s'a ținut în comuna de lîngă Arieș-Lupșa-sat.

Această adunare, ca și în trecut, s'a ținut când cu ocazia aniversării onomastice neuitatului Arhiep. de odinioară Andreiu, — în vederea școlului, ca și pe această cale se să stîrnească sentiment de pietate în public, față de vrednicii bărbăți, cari au luptat, ostenit și s'au jertfit mult pentru binele obștesc.

La 29 Noembrie v., Duminecă, s'a celebrat serviciul dăeesc în mod solemn, în asistența unui public numeros, prin părintele protopop I. Danciu. După serviciu s'a oficiat, tot prin aminti-

tul împreună cu asistența activă a mai multor preoți din vecinătate, parastasul pentru odihna răposatilor Andreiu Șaguna și Demetriu Andronic. Multă duioasă a stîrmit în public executarea cu simț a cântărilor. În sfîrșit a rostit cuvîntarea ocazională pînă, șef al tractului, ilustrînd meritele pentru biserică și națiune ale decedaților și îndemnînd poporul la asemenea jertfe pentru biserică și școală.

Acum ne-am îndreptat cu toții către școala din loc, unde aveau să se țină ședințele.

În onoarea zilei s'a arangiat prin comitet, seara, o ședință publică literară pentru delectarea și instruirea publicului. Programul executat cu această ocaziune îl comunic aci: 1. Cuvînt de deschidere, de președintele subreuniunii, 2. Auđiți acolo, cor. 3. Unele defecte ce se pot observa la poporul nostru în privința instrucțiunii împreună cu combaterea acelor, rostit de I. Pascu. 4. Tricolor, cor. 5. Românul nu pere, decl. de I. Pascu. 6. Despre rachiul și influința lui asupra organismului omeneș, de Vasile Gan. 7. Mugur, Mugurel, solo de N. Fodorean. 8. Haid în horă de-a juca, cor. 9. Movila lui Burcel, decl. de A. Muntean. 10. Uite mamă colo în sat, cor.

Ședința au fost preste tot 6 la număr; teme două: Materialul de învățămînt pentru toate cursurile și procederea învățătorului în școală față cu elevii.

După extensiune, cum vedem, au fost puține obiecte de pertractat, cu atît mai multe însă în ceea-ce se ține de intensiune. Căci fiecare din aceste teme, ea înșiși conține destul material pentru a fi tractată la o adunare generală. Comitetul la prefigerea acestor teme a fost condus de experiența, că cele mai multe pedeci în învățămînt provin din cauza, că — parte mare — din învățători oarbeacă încă prin un labirint necunoscut, nesciind cât și cum să se propună; de unde să se aleagă materialul de propus, care e forma în care să se predee. Cestiuni de această natură s'au pertractat, tractînd temele atinse în legătură cu manualele ce le avem; arătînd cât și cum să se propună din fiecare și fiind cu deosebită considerare la legătura internă ce există între obiectele de învățămînt (concentrațiunea). Experiența viitorului rămîne să decidă acum, că bine s'a făcut ce s'a făcut, tras-au membrii ceva folos real din aceasta. Atăta pot din proprie intuiție să dic, că este de o deosebită importanță, să fie tractate cestiunile didactice și pedagogice în legătură cu manualele respective, fiindcă numai astfel, din discușiunile avute, poate să se tragă și folosul real, nu numai teoretic; și acesta e scopul ce-l urmărim cu toții.

Ba, după mine, prelegerile practice, ce cu atătea ocaziuni se țin, nici n'au reson a fi, dacă nu așa se întimplă. Am destule experiențe, unde reuniunile n'au ajuns la multă treabă, tocmai din cauza prea multelor prelegeri practice și tocmai din lipsa de pregătire a membrilor ca se le poată înțelege. A lucra la șablon, nu merge.

Dintre cestiunile administrative amintesc, că s'au luat măsurile convenite pentru a se incasa taxele dela membri, s'a examinat raportul comitetului și i-s'a dat absolutul și în sfîrșit subreuniunea s'a constituit pe un nou period de 3 ani, alegîndu-și drept president pe reverendisimul domn Ioan Danciu, de vice-president pe Andreiu Muntean, învățător. În comitet s'au ales I. Pascu și N. Fodoran, ear' de notar Alexandru Rușdea și Vasile Rușdea de cassar, toți învățători.

Nu trebuie să trec cu vederea nici împrejurarea, că pentru instruirea în industria de casă a învățătorilor se va deschide în primăvara anului viitor în comuna Sălciua un curs de industrie din partea învățătorului I. Pascu, care anume a fost trimis anul trecut la M. Ludoș, să se pregătească spre acest sfîrșit.

Sfîrșind acest raport dic: Iubirea de neam și progres să povățuească pașii noștri în toate, și atunci încetul cu încetul vom înainta și noi!

Un participant.

Cronică.

Monarchul nostru, însoțit de Principele de Coroană Rudolf și de o numeroasă societate a plecat alaltăieri la Neuberg, pentru-ca să iee parte la vînațoarea tradițională din Stiria.

*

Spre liniștirea publicului trebuie să spunem la acest loc, că ceea-ce ni se depeșează din Budapesta cu privire la convocarea rezervistilor acelor trupe, care sînt deja împărțite cu pușcile cu repetiție, n'are să însemne, că războiul e iminent. Această măsură s'a luat mai an și în Germania, unde de asemenea s'au introdus pușcile cu repetiție.

*

Deputați congresuali. De deputați congresuali în cercul electoral I al Sibiuului s'au ales Nicolae Popoa, arhimandrit și vicar archiepiscopesc și Ioan Slavici, publicist. În diecesă Aradului s'au mai ales: în cercul Halmagiului Teodor Pap, adv. în

Baia-de-Criș; în cercul Butenilor Demetriu Bonciu notar public în Arad; în cercul Vingei Vincențiu Babeș, particular; în cercul Timișoarii Paul Rotariu, adv. în Timișoara; în cerc. Banat-Comloșului Dr. George Popa, asessor cons. în Arad; în cercul Chiseteu Dr. Iosif Gall, proprietar mare și membru al casei de sus ungare; în cercul Lipovei Zeno Mocsonyi, proprietar mare în Bulciu și în cerc. Birchișului Eugeniu Mocsonyi, proprietar mare în Capolnaș.

Două calfe de morar au scos în 30 Decembrie din Someș cadavru unei femei, care de sigur s'a sinucis aruncându-se în apă și a stat mai multe zile sub gheață. Dar uitasem a spune, că lucru s'a petrecut în Cluj.

Comitatul Carei. După informațiunea ȋiarului „Szamos“, în cercurile guvernamentale se vorbește cu multă consistență despre împărțirea în două a comitatului Sătmăr. Comitatul s'ar împărți în două prin râul Crasna și astfel partea nordică, care va fi adăogată cu câteva plăși din com. Ugocea, va forma comitatul Satu-mare cu reședința în Sătmăr. Viitorul comitat Carei se va forma din partea sudică a actualei Sătmăr și va fi întregită cu câteva plăși din comitatele Bihor și Sălăgiu. Reședința proiectatului comitat va fi Careii-mari.

Earna în Europa. Îți vine să crezi că ești în cel mai nordic punct al Siberiei, atâta de străbătător e gerul în zilele aceste. Termometrele arată, în termin mediu preste toată Ungaria, 28 de grade Celsius sub punctul înghețului, un frig al dracului de muscăleș. În Sibiu s'a vădit ieri mercuriul termometrului scoborât până la 31 grade Celsius, ear' astă-dimineață pe la oarele șapte termometrul arăta 33 grade Celsius. În Italia și Spania-sudică frigul e de 12—14 grade, în Germania de meazădi de 18—25; intensitatea gerului însă e nesuportabilă în Rusia: la Petersburg a arătat termometrul de alaltăieri 38 de grade, la Haparanda 44, la Nicolaiopol 48 și la Archangelk 57 grade Celsius! Zăpadă mai multă a cădut în Germania-sudică, Ungaria, Galitiia-ostică și Rusia de meazădi, pe unde a ajuns de multe-ori dela 2 până la 3 metri. În părțile noastre nu a cădut multă zăpadă, dar gerul a ajuns deja la maximul intensității, care s'a observat până acum.

Maghiarii la Papa. Cetim în „Neue Freie Presse“: „O scenă curioasă în felul ei s'a petrecut cu prilegiul audienței festive ce au primit-o ȋilele aceste la Papa peregrinii maghiarii sub conducerea cardinalului Șimor, spre a-i aduce felicitările lor de iubileu. Cardinalul Șimor a cetit o adresă latinească, la ceea-ce Papa a răspuns în pripă foarte cordial într'o latinească excelentă. Maghiarii, cari 'și-au păstrat o vechie predilecțiune pentru limba latină, care odinioară trecea pe la moșile și castelurile lor drept limbă mai aleasă de conversațiune, au fost îndoiți amical atinși de răspunsul Papei și avură îndată pofta, de a răspunde cu un veritabil „Eljen“ maghiar. Dar oare potrivește se aceste strigăte de bravo profane și cam șgomotoase pentru acest incident sfânt? Maghiarii își puseră pentru un moment capetele la olaltă spre a se sfătui asupra acestui nou cas; curtușia însă curând învinse asupra etichetei și Papa, care asculta deja cu o umire oare-care la mormoitura sfătuirii lor, fu acum deodată covârșit de un tunet de „eljen“-uri, cari îl chiar amuți. „Eljen și Eljen a papa suna și răsuna halele sfinte; bătrânul cap al bisericii catolice la început nu își putea bine explica sunetele neobicinuite, aproape selbactice, până-ce vădă din fețele senine și agitate ale peregrinilor, că națiunea străină nu pare a avé gânduri rele. Maghiarii n'au fost pregătiți la acest efect mare al omagiului lor și ajungând acasă au povestit compatrioților lor nu fără mulțumire, cât de aprobată a fost scurta lecție de limbă ce au dat-o ei în Vatican“.

Demonstrațiune în contra ȋiaristilor. Cu ocaziunea unei reprezentațiuni în Chateau d'eau Theatre din Paris, publicul de pe galerie a început a vocifera și a striga: „Jos cu pressa! Jos cu ȋiaristii!“ Furia galerianilor a ajuns până la acel grad încât au început să arunce cu petri și cu lemne în publicul de pe staluri. Mai mulți au fost leșați mai ușor, alții contuzionați. Poliția după multă trudă a restabilit ordinea.

Iubileul unui ȋiar. „Pressburger Zeitung“, cel mai vechiu ȋiar în țerile coroanei S-ului Stefan, 'și-a serbat alaltăieri aniversarea a 125-a a fondării sale.

O comună în contra injurărilor. Comuna Mogocea din comitatul Solnoc-Dobăca a redactat un proiect în contra injurărilor. Consiliul comitatens, considerând, că primăria comunală nu e îndreptătită a-i pedepsi pe cei-ce injură, a cassat proiectul Mogocenilor.

O grozavă catastrofă pe mare. Telegrammele de ieri din London anunță, că pe un vapor englezesc, care întorcea dela Hongkong, a izbucnit foc fără de veste, cauzând enorme pagube. Patru sute de persoane au ars cu totul până la cenușe, optzeci de Chinezi s'au înecat în mare. Intreg personalul a fost nimic și averile de pe vapor s'au cufundat în valuri. Se ȋiee, că focul a fost pus de pirați chinezi.

Varietăți.

(Legenda holerei.) Un Turc mergea cîn stit călare la Smirna, orașul în care era născut, când deodată se întâlni cu holera, care și ea mergea tot la Smirna. Bietul Turc înspăimântat sări de pe cal și cădă în genunchi. „Fiindcă te duci la Smirna“, ȋise el înspăimântat, „te rog să-mi cruți cel puțin viața mea; cruț asemenea viața familiei mele și a tuturor acolora care-mi sânt scumpi“. Holera îi dete această făgăduială. În urmă, Turcul întrebă pe holera câte victime are de gând să facă la Smirna. „Nici mai mult nici mai puțin“, ȋise flagelul, „decât două mii de victime“. Și după-ce ȋise aceste cuvinte dispără. Sosind la Smirna, Turcul vădă că fusese întrecut de holera. Deja muriseră câteva persoane. Violența rēului deveni din ce în ce mai mare; în fiecare zi cădeau noue victime, dar Turcul încreșător în făgăduiala ce 'i-se făcuse aștepta cifra de două mii pentru a nu mai asista la spectacolul morților și a murinșilor, când într'o seară află, că această cifră era cu mult mai mare. În fiecare zi se semnalau noue casuri urmate de moarte. În scurt, după-ce flagelul părăsi Smirna, numărul morților se urcase la cinci mii. Holera nu s'a ȋinut de vorbă își ȋise Turcul. „Am să-ți observ această când o voi mai vedé.“ Ocaziunea se și prezentă. Într'o ȋi Turcul se găsi față în față pe același drum cu holera. Indată-ce o zări, îi ȋise: „Mi-ai făgăduit, că n'ai să faci decât două mii de victime și ai făcut cinci mii. Aceasta nu este frumos din parte-ȋi: m'ai înșelat.“ Nu te-am înșelat de loc. Am stat în mărșinile cifrei fixate! Pe celelalte victime nu le-am făcut eu. — Dar' atunci cine le-a făcut? — Frica!

(Chef și moarte.) O dramă tristă s'a petrecut în Milano în ȋiua Crăciunului catolic. O societate veselă era adunată în casa cu numărul 4 din piața Paolo de Navi; deodată, în mijlocul petrecerii, cu toȋi începură să se simtă rău, tot mai rău, până când stăpânul casei, spăriat, trimise după un medic.

Aceste ved numai decât, că era vorba de asfixie cu gas acid carbonic, deschise ferestrele, ușile și, cu toată opunerea unora, cari se credeau otrăviți, le aplică tratamentul prescrip pentru casurile de asfixie.

Dintre oaspeții vre-o 15 erau mai greu loviți. Unul din ei, cavalerul Strini, șef de secție la navigația generală italiană, cu tot ajutorul dat, a murit pe loc. Mulți din cealaltă zac încă în primejdie de moarte.

Pricina acestei dureroase nenorociri a fost un maugal de cărbuni aprinși în salon din neprevăderea stăpânului casei, care a suferit mai puțin decât, toȋi pentru-că din întâmplare se afla mai aproape de ușe.

Rolul cel mai nou al doamnei Sarah Bernhardt. La 29 Decembrie se va săvârși la Paris cununia domnului Maurice Bernhardt, fiul celebrei tragediane Sarah Bernhardt, cu principesa Thérèse Jablonowsky, o strănepoate a lui Lucian Bonaparte. Ceremonia religioasă se va săvârși la 12 oare din noapte. Se asigură, că rolul unei soacre pare tragediane foarte greu de învățat; de mai multe săptămâni se află într'o agitațiune febrilă; cu toate acestea d-ei a hotărât de acum a îmbrăca pentru acest rol nou la ceremonia solemnă o toaletă tipică de soacră, adecă o roche de catifea neagră. Doamna Bernhardt a îngrijit cu generositate de viitorul junilor soȋi, înzestrând pe fiul se u cu o rentă anuală de 100.000 franci și mobilând locuința junilor cu un lux princiar. Nu începe îndoeală, că celebra tragediană va juca și acest rol nou de soacră cu obicnuita ei perfecțiune. Acum însă va trebui să se pregatească încă pentru'un altfel de rol, acel de bunică.

Din public.)*

Mulțumită și raportare.

Suma de 40 fl., colectată dela mai mulți p. o. domni din Sibiu prin d-nul profesor Ioan Popovici și publicată tot de d-sa în ȋiarul „Tribuna“, avem onoare a raporta despre distribuirea aceleia pe calea aceasta, pentru-ca se vadă tot p. o. domni contribuenți, că din partea amintitului domn colectante întru adevăr s'a transpus nouă spre distribuie.

Micloș Drăgoesc 1 fl., Vuța Lăzăresc 1 fl., Todor Roman 2 fl., Ioan Micul 3 fl., Ianș Nuțu 4 fl., Ianș Pascu 1 fl., Anuța Goanță 2 fl., Ioan Tăulea Turta 50 cr., Micloș Guga 2 fl., Ioan Iacob 2 fl., Ioan Gușie 1 fl., Anișa Pomană 1 fl., Petru Gălcoi 50 cr., Micloș Andrioi 50 cr., Petru Andrioi 50 cr., Ianș Săliștean 50 cr., Ianș Băiesc 2 fl., Ioan Băiesc 1 fl., Maria Dumoi 2 fl., Ioan Roman 50 cr., Micloș Roman 50 cr., Samedru Ștefanesc 2 fl., Ianș Ciocan 1 fl., Ioan Gligoresc 1 fl., Ioan Toma 2 fl., Oprița Goanță 1 fl. 50 cr., George Zărie 50 cr., Anișa Beica 50 cr., Petru Ștefanesc 50 cr., Ana Băluș 50 cr., Petru Iacob 1 fl. 50 cr., Samoilă Drăgoesc 50 cr.

Pentru care sumuliță aducem cea mai profundă mulțumită atât d-lui colectant, cât și p. o. d-ni contribuenți.

Vălcelele bune la 15 Decembrie 1887.

Pentru comitetul primitor:
Dumitru Guga,   Georgiu Popoviciu,
președinte.   cassar.

Mulțumită publică.

În anul expirat, ca învățător român, ajungând în o poziție strimțorată și făcând cunoscută această pozițiune a mea mult on. dn Nicolae

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Fekete Negruțiu, redactor român în Gherla, care nici de pe nume nu m'a cunoscut până atunci, — în cele mai grele ȋile 'mi-a dat un ajutor de 25 fl. v. a., — pentru care împreună cu familia mea numeroasă, îi exprim cea mai adâncă mulțumire și eternă recunoscință.

Theodor Fekete Negruțiu,
înv. în Murăș-Ludoș —
și familia.

Pentru „Căldindarul poporului bucovinean“ au mai încurs:

La diferite ocațiuni dela: SS. dl Constantin Sbiara, paroch din Hliboca 1 fl.; dl Epam. Bucevschi, pictor în Cernăuți 1 fl.; dl Dr. Ștefan Saghin, prefect seminarial 1 fl.; dl Petru Barbu, st. teol. 2 fl.; dl Ambrosie Gribovici, st. teol. 1 fl.; — la olaltă 6 fl. v. a.

Cu ocaziunea nunții dlui Adrian Boca, teolog absolut, cu d-șoara Eleonora, ficea părintelui Atanasie Procopovici din Dragoiesci, au binevoit, la apelul cel zelos al părintelui exarch și predicator catedral Ioan Procopovici, se contribuiesc următorii oaspeți nuntași: P. C. Sa dl Ilarion Filipovici, archimandritul mănăstirii Suceavița 5 fl.; S.S. păr. Onufrei Mironovici din Stupca 2 fl.; S.S. păr. Ilarion Sireteanu din Băiasesci 1 fl.; d-na Veronica Sireteanu din Băiasesci 1 fl. 50 cr.; d-șoara mireasă Eleonora și dl mire Adrian Boca 2 fl.; d-șoara Olga Procopovici, din Dragoiesci 1 fl.; S.S. păr. Atanasie Procopovici din Dragoiesci 1 fl.; dl I. de Galin, st. teol. abs. 50 cr.; dl V. Mitrofanovici, teol. abs. 50 cr.; dl Ioan Popovici, teol. abs. 50 cr.; dl Krahl, administrat. domeniilor 3 fl.; S.S. păr. Const. Berariu din Liteni 1 fl.; d-na Teof. Berariu din Liteni 3 fl.; d-șoara Marița Berariu din Liteni 1 fl.; domnul A. Mihailovici, 1 florin; S.S. părintele Amf. Boca din Bucșoia 1 florin; domnișoara Eleonora Bocadin Bucșoia 1 florin; domnișoara Pulcheria Boca din Bucșoia 1 fl.; S.S. păr. exarch, Ioan Procopovici, 50 cr.; dl Endoxia Procopovici, stud. med. 50 cr.; dl Leon Vasilevici, învățător pop. din Dragoiesci 50 cr.; d-na Victoria Vasilevici din Dragoiesci 50 cr.; dl Emilian Procopovici, adjunct la judecătoria din Cămpulung 5 fl.; d-na Sofia Mihalovici, 2 fl.; dl Dimitrie Procopovici, st. iur. 1 fl.; P. C. Sa păr. protop. Mihai Iliuțiu din Capucodului 1 fl.; dl Anton Procopovici, stu. 50 cr. La olaltă 38 fl. 50 cr. v. a.

Din acesti 38 florini 50 cruceri s'au repartat 9 florini 34 cruceri pentru societatea „Școala română“ din Suceava, ear' cealaltă jumătare de 19 fl. 25 cr. s'a destinat pentru „Căldindarul poporului bucovinean“.

Cu ocaziunea nunții dlui Dimitrie Percec, teolog abs. cu d-șoara Eugenia Haeman, care s'a serbat în casa părintelui M. Antonovici din Zeleneu, au binevoit, la apelul d-lui Teodor Bumbac, student teol. a contribui următoarele doamne și domni: S.S. păr. M. Gramatovici, din Voitinel 1 fl.; S.S. păr. Dion. Haeman, din Vicovul-de-jos 1 fl.; S.S. păr. O. Chisiliță din Berhomet 1 fl.; S.S. păr. M. Percec din Crai-nicesci 1 fl.; d-na Anița Percec, 20 cr.; S.S. păr. Mel. Antonovici din Zeleneu 1 fl.; d-șoara mireasă Eugenia și dl mire Dimitrie Percec 2 fl.; S.S. păr. Vladimir Haeman din Morsinea 1 fl.; S.S. păr. George Șandru din Rogosesci 1 fl.; d-șoara Aurora Antonovici din Rogosesci 2 fl.; d-na Adriana Șandru din Rogosesci 1 fl.; d-șoara Olga Gramatovici, din Voitinel 50 cr.; d-na Maria Percec 1 fl.; dl Iosif Cocinschi 1 fl.; dl Teofil Gramatovici, teolog absolut 50 cr.; dl Constantin Tarnavski, teol. absolut 50 cr. — La olaltă 15 fl. 70 cr.

Pre lângă aceste, în urma apeler alăturare căldindarelor expedate în toată Bucovina, în cari am rugat pe respectivii domni, ce binevoiesc a se osteni cu împărțirea acestor căldindare, ce se binevoiesc după puțință a primi și solvirii din partea sătenilor cetitori, au mai încurs pe calea aceasta până astăzi (până 24 Decembrie) bani dela următoarele comune: 1. Arborea, prin P. C. Sa păr. Teodosie Hințu 2 fl. 2. Balaceaua, prin dl Alexiu Rusu 1 fl. 3. Bilca, prin dl G. Brăilean 1 fl. 50 cr. 4. Boian, prin S. S. dl At. Ciupercovici 1 fl. 50 cr. și prin S. S. părintele Vus. Turturean 2 fl. 5. Budenișu, prin S. S. păr. Ioan Pietroschi 3 fl. 75 cr. 6. Botușana, prin S. S. păr. Nicolau Sbiara 80 cr. 7. Cămpulung, prin S. S. păr. Nicolau Prodanciu 4 fl. 65 cr. 8. Cărlibaba, prin S. S. păr. George Zugrav 1 fl. 50 cr. 9. Cașvana, prin S. S. păr. V. Zurcan 50 cr. 10. Calafindesci, prin S. S. păr. M. Ciupercovici 90 cr. 11. Costișa, prin dl Petru Gorcea 1 fl. 50 cr. 12. Caliceanca, prin dl P. Pitteiu 1 fl. 13. Cuciumare, prin dl St. Simionovici 1 fl. 14. Clocucica, prin S. S. păr. Const. Morariu 2 fl. 30 cr. 15. Crainicesci, prin S. S. păr. M. Percec 80 cr. 16. Ciudeiu, prin S. S. păr. Nic. Căraș 2 fl. 40 cr. 17. Dorna-Candrenilor, prin S. S. păr. Sim. Hințu 1 fl. 20 cr. 18. Fundul-Moldovei, prin S. S. păr. Modest Avram 3 fl. 10 cr. 19. Trătăuțel-vechiu, prin P. C. S. păr. T. Patras 1 fl. 50 cr. 20. Iacobeni, prin S. S. păr. Dionisiu Constantinovici 1 fl. 50 cr. 21. Mitocul-Drăgomernei, prin domnul Alex. Țeran 1 fl. 30 cr. 22. Marginea, prin S. S. păr. Nicolau Zurcan 1 fl. 10 cr. 22. Mologhia, prin S. S. păr. George Berariu 80 cr. 24. Mihalcea, prin S. S. păr. M. Bendeschi 70 cr. 25. Ostrița, prin Preacuv. Sa păr. G. Andronic 1 fl. 50 cr. 26. Pojorita, prin S. S. păr. Eusebie Constantinovici 2 fl. 27. Rușii-Moldoviței, prin S. S. păr. V. Maghiar 75 cr. 28. Scheia, prin dl Pancr. Prelipcean 70 cr. 29. Tereblesci, prin dl Const. Botzat, dir.

școalei pop. 2 fl. 50 cr. 30. Vicovul-de-jos, prin dl Emanuil Ieșan 2 fl. 31. Vama, prin S. S. păr. Em. Dan 1 fl. 50 cr. 32. Volovăț, prin Preacuv. Sa păr. Const. Tarangul și prin societatea „Dragoș-Vodă“ 4 fl. — la olaltă 54 fl. 95 cr. Suma totală 95 fl. 90 cr. v. a.

Spesându-se pentru timbrarea restului căldindarelor 7 fl. 80 cr., pentru transportarea de căldindare mai târșiu procurate de cătră mai mulți particulari și pentru felurite corespondențe 4 fl. 20 cr., pentru legarea de lux a 2 căldindare și pentru cumpărarea și tipărirea cărților de corespondență și a apelerilor 6 fl. 20 cr., și plătinându-se cu restul de 77 fl. 70 cr. în rate speșele de tipar ale căldindarului, mai rămâne datoria pentru tipar 22 fl. 30 cr. v. a. Această datorie mică sperăm însă în scurtă vreme să o acoperim și astfel cu mulțumită sufletească putem ȋice, că cu ajutorul generoșilor contributori precum și cu ajutorul acolor domni binevoitori, cari s'au ostentit cu împărțirea și vândarea căldindarelor între sătenii cetitori, ne-a succes încă înainte de ce speram, a acoperi mai toate speșele considerabile ale căldindarului nostru. Deci viu în numele colegilor mei universitari să mulțumesc cu toată cordialitatea mult generoșilor contributori și acolor mult stimati domni, cari binevoiesc a se ostenti cu împărțirea și vândarea căldindarelor.

Cu deosebită stimă

în numele academicilor români:

Victor Zăhărescu,
stud. teolog.

Cernăuți, în 24 Decembrie 1887.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)*

Viena, 2 Ianuarie n. Ministrul de rășboiu a dispus, ca rezerviștii trupelor ce sânt împărțate cu pușcile cu repetiție să se convoace la o deprindere de arme de șapte ȋile spre a se exercita în manuearea acestei pușci nouă. La aceste deprinderi vor participa și oficerii de rezervă, care aparțin respectivelor trupe. Deprinderile de arme se vor începe deja la 22 l. c. n. la corpul de armată al ȋecelua.

Bucuresci, 2 Ianuarie n. Un decret regal disolvă camerele. Nouele alegeri se vor face la 3 Ianuarie v., ear' redeschiderea camerelor se întemplă la 19 Ianuarie st. v.

Belgrad, 2 Ianuarie n. Sava Gruici a format un cabinet radical.

Petersburg, 2 Ianuarie n. Reuniunea de binefacere slavă a numit de membri onorari ai ei pe principele din Muntenegru și pe episcopul Strossmayer.

Paris, 2 Ianuarie n. Cu prilegiul primirii corpului diplomatic, Sadi-Carnot a ȋis, că el dorește să se împărșie îngrigirile și popoarele să se dede acțiunii pentru bunăstarea morală și materială.

Viena, 2 Ianuarie n. Principesa de coroană Stefania 'și-a cauzat prin atingeria ochiului drept cu un fer roșu o rană dureroasă, pentru a cărei vindecare se recer 7 ȋile.

Antwerpen, 2 Ianuarie n. Teatrul Alhambra a fost nimicit aseară prin un incendiu vehement. Accidente nu s'au întemplat deoare-ce nu s'a ȋinut reprezentație.

(De aȋi.)

Belgrad, 3 Ianuarie n. Scupcina a votat cu 120 contra 63 voturi un împrumut de 20 milioane.

Agram, 3 Ianuarie n. Deschiderea liniei Sunia—Gradisca-nouă se va face în 10 l. c. n.

Roma, 3 Ianuarie n. Țarul a trimis o salutare sperând, că înțelegciunea Papei va permite, ca exigențele bisericeii romano-catolice din Rusia să se împăce cu principiile fundamentale ale imperiului.

*) Au sosit după încheierea foi, la 8 oare seara.
Red. „Tribunei“.

Redactor responsabil: **Adrian Cașoltanu.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 25 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Szabo de către judecătoria reg. din Cristurul-săces.

— 27 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Czinczok de către judecătoria reg. din Aiud.

Concurs:

— Un post de magistru-postal în Hunedoara-Dobra pre lângă depunerea de 100 fl. v. a. cauțiune; salariu anual 220 fl. v. a., 40 fl. pausal de cancelarie; 22 fl. ca amanuare. — A se adresa până în 24 Ianuarie st. n. a. c. la direcțiunea postală-telegrafică, în Sibiu.

Economic.

Bambele.

Hibiscus esculentus.

Familia malvaceelor.

Synonime: Fr. Gombo, Ketmie comestible; Engl. Okra; Ital. Ibisco; Span. Gombo; Am. Quimbombo.

Plantă originală din America-meridională. Tulpina tare, ridicată, puțin sau de loc ramificată, înaltă, dela 0 m. 50 centimetri la 1 metru și mai mult; foile foarte mari, cu 5 lobe dințate, verzi închise, deasupra puțin cenușii, de deșubt cu nervurile foarte pronunțate; florile nasc izolate, la încheietura foilor cu 5 petale galbene ca paiul, având mijlocul cenușiu sau violet. Fructul piramidal, ascuțit la vîrf, cu 5 părți pline cu boabe destul de mari, cenușii sau verzi, aproape rotunde, cu suprafața aspră. Aceste boabe în număr de 15 la 18 în un gram cântăresc 620 grame la litru. Durata germinației lor e de 5 ani.

Cultura. Bambele ca și pătlăgelele vine și tomatele au nevoie de căldură. De obicei-nuit se seamănă semințele pe strat cu gunoii în Februarie și se răsădesc afară când vremea a început a se încălzi. Atunci nu mai au nevoie decât de multă udătură pentru a-și atinge dezvoltarea lor.

Întrebuițarea. În America se întrebuițază mai mult ca la noi fructele încă tinere și fragede de bambe; în astă stare sînt cu totul mucilagineose și servesc pentru mîncări foarte apreciate mai ales de creole. Sămînța coaptă

poate fi prăjită și întrebuițată ca cafeaua. Cafeaua ce se capătă nu e mai rea decît aceea de cicoare și alte succedane de cafea.

Bambele cu fructul lung.

Tulpina mică de 50 centimetri; foile tăiate adînc. Fructele de 15 la 20 centimetri de lungime, subțiri, ascuțite de 0 m., 02 la 0 m., 03 de diametru. E aceea ce se cultivă mai cu folos. Există o subvarietate cu fructele care atîrnă.

Bambele cu fructul rotund.

Fructele scurte, relativ groase, netrecînd 0 m., 05 la 0 m., 06 de lungime pe 0 m., 04 aproape de diametru; și mai curînd obtuse decît ascuțite. Această varietate e mai pitică și mai timpurie ca bambele cu fructul lung.

„G. S.”

Vilmorin.

Cursul pieței din Sibiu

din 3 Ianuarie st. n. 1888.

Table with exchange rates for Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești, etc.

Bursa de Budapesta

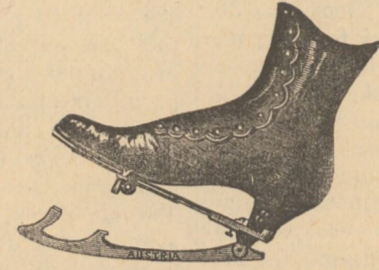
din 2 Ianuarie st. n. 1887.

Table with financial data including Rentă de aur ung., Amortisarea datoriei, Bonuri rurale, etc.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

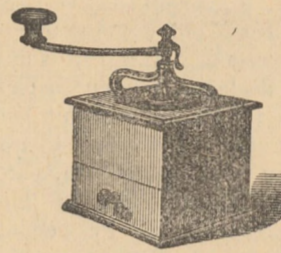
Neguțătoria principală piața mică, neguțătoria filială piața mare împreună cu trafica cea mare de tutun;

recomandă drept daruri de Crăciun:

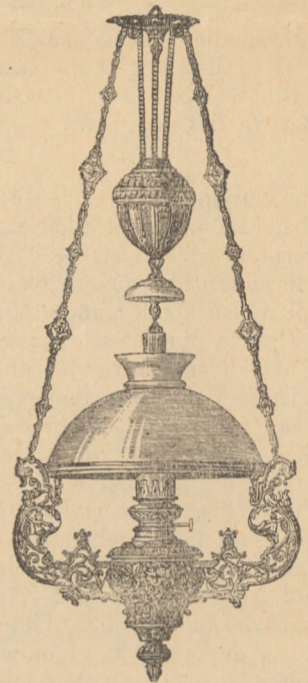

Patine, deosebite sistemuri probate.

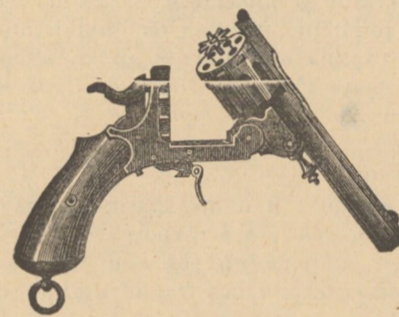
Tot felul de instrumente pentru diletanți, singuratece ori toate sortate în dulapuri de instrumente.

Vase de casă și de bucatărie.

Lampe de petrol, o deosebit bogată alegere în lampe de masă și în lustre.

Arme, recușite de vînat și de duel.

Mărfuri de piele, de spumă de mare, de chichlimbar și de lemn.

[525] 1-4

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times for various stations.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.